

Η Αποκατάσταση—Η Μαρτυρία της Βίβλου

*«Και αποστείλῃ τον
προκεκηρυγμένον εις
εσάς Ἰησοῦν Χριστόν,
τον οποίον πρέπει να
δεχθῇ ο ουρανός μέχρι
των καιρῶν της
αποκαταστάσεως
πάντων, ὅσα ἐλάλησεν ο
Θεός ἀπ' αἰῶνος διὰ
στόματος πάντων των
αγίων αὐτοῦ προφητῶν.»
— Πράξεις 3:20,21*

Ο ΟΡΟΣ «αποκατάσταση» σημαίνει αποκατάσταση, και η χρήση αυτής της λέξης από τον Απόστολο Πέτρο στο εισαγωγικό μας κείμενο αποτελεί μέρος της προφητείας του για τα γεγονότα που θα ακολουθούσαν τη δεύτερη ἔλευση του Χριστού, υποδεικνύοντας ὅτι θα υπάρξει μια περίοδος αποκατάστασης. Αυτό το πρόγραμμα δεν απαιτεί τη δημιουργία ενός νέου παραδείσου, ἀλλὰ την

αποκατάσταση του παραδείσου που εἶχε χαθεί. Ο Ἰησούς μας λέει στο Λουκά 19:10 ὅτι ο Υἱός του ἀνθρώπου ἦρθε για να «ζητήσῃ και να σώσῃ το ἀπολωλός». Η ἐκπλήρωση αὐτοῦ του θείου σκοποῦ ἐπικεντρώνεται στον Ἰησού. Κατά την Πρώτη Παρουσία του «ἔδωσε τον εαυτό του ἀντίλυτρον» ἢ ἀντίστοιχο τίμημα, προκειμένου να ἀκυρωθεῖ ἡ ποινὴ του θανάτου που ἐπιβλήθηκε στην

ανθρωπότητα στην Εδέμ. (Α' Τιμόθεον 2:5,6) Έρχεται για δεύτερη φορά με σκοπό την αποκατάσταση στη ζωή εκείνων που είχαν πεθάνει ως αποτέλεσμα της παράβασης του Αδάμ.

Αν μπορούμε να οραματιστούμε την τελειότητα και την ευτυχία που απολάμβαναν οι πρώτοι μας γονείς πριν παραβούν τον θεϊκό νόμο, τότε μπορούμε να κατανοήσουμε, τουλάχιστον εν μέρει, τις εξαιρετικές αλλαγές που θα επέλθουν στον κόσμο όταν ο χαμένος παράδεισος, με όλες τις ευλογίες του, αποκατασταθεί από τον επιστρέψαντα Χριστό. Ο Κήπος της Εδέμ ήταν μόνο ένα δείγμα του πώς θα είναι ολόκληρη η γη όταν ολοκληρωθεί το πρόγραμμα αποκατάστασης του Θεού, που θα διαχειρίζεται ο Χριστός.

Η ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

Στο εδάφιο που προηγείται του εισαγωγικού μας κειμένου, ο απόστολος λέει ότι «καιροί αναψυχής» θα έρθουν από την «παρουσία του Κυρίου». Αυτή η έκφραση, «παρουσία του Κυρίου», μεταφράζεται από ελληνικές λέξεις που σημαίνουν «από το πρόσωπο του Κυρίου». Αυτή η φράση υποδηλώνει την ιδέα της εύνοιας του Θεού που εκδηλώνεται προς την ανθρώπινη φυλή. Η πλήρης σκέψη που σκιαγραφεί ο απόστολος είναι επομένως ότι η δεύτερη παρουσία του Χριστού θα εγκαινιάσει μια περίοδο κατά την οποία θα λάμψει την αγάπη και την καλοσύνη Του πάνω στην ανθρώπινη φυλή και θα την ευλογήσει αποκαθιστώντας την στην τελειότητα της ανθρώπινης ζωής.

Ο απόστολος δηλώνει ότι όλοι οι άγιοι προφήτες του Θεού έχουν προείπει τους επερχόμενους «καιρούς της αποκαταστάσεως». Ο Δαβίδ ήταν ένας από αυτούς τους προφήτες που είχε πολλά να πει για το θέμα. Στον τριακοστό Ψαλμό του, εδάφιο 5, το αναφέρει σε σχέση με

τη σκέψη της ανταποδοτικής εύνοιας του Θεού. Λέει: «Διότι η οργή αυτού διαρκεί μίαν μόνην στιγμήν· ζωή όμως είναι εν τη ευμενεία αυτού· το εσπέρας δύναται να συγκατοικήση κλαυθμός, αλλά το πρωϊ έρχεται αγαλλίασις.» Η οργή του Θεού εναντίον της ανθρώπινης δημιουργίας του ξεκίνησε όταν οι πρώτοι μας γονείς παρήκουσαν τον νόμο του. Ως αποτέλεσμα, καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκδιώχθηκαν από το τέλει Εδεμικό σπίτι τους. Επειδή τα παιδιά τους ήταν ατελή όταν γεννήθηκαν, η ποινή του θανάτου μεταβιβάστηκε σε αυτά και σε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή. Ολόκληρος ο κόσμος περνάει μια νύχτα θλίψης και θανάτου. —Ρωμ. 5:12· 3:23

Ενώ αυτή η καταδίκη του θανάτου συνεχίζεται για έξι χιλιάδες χρόνια, ωστόσο από την άποψη της αιωνιότητας της χάριτος και των ευλογιών του Θεού, είναι «μόνο για μια στιγμή» και για κάθε άτομο δεν είναι μεγαλύτερη από τα λίγα σύντομα χρόνια από την κούνια μέχρι τον τάφο.

Αυτή η νύχτα της δυσμένειας του Θεού δεν θα συνεχιστεί επ' αόριστον. Ο Θεός θα στρέψει ξανά το πρόσωπό Του προς την ανθρώπινη φυλή. Η εύνοιά Του φάνηκε πρώτα απ' όλα με την αποστολή του Υιού Του ως Λυτρωτή του ανθρώπου και αποδεικνύεται περαιτέρω με την αποστολή του για δεύτερη φορά για να αποκαταστήσει την ανθρώπινη φυλή την οποία λύτρωσε. Ο Δαβίδ δήλωσε: «Στην εύνοιά Του είναι η ζωή», που σημαίνει ότι όταν ο Θεός χαμογελάσει ξανά στην ανθρώπινη φυλή, η ασθένεια και ο θάνατος θα τελειώσουν. Σημαίνει ότι η μακρά νύχτα της αμαρτίας, της θλίψης και του θανάτου θα τελειώσει με ένα πρωινό χαράς.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΛΥΤΡΩΣΗΣ

Η επερχόμενη περίοδος αποκατάστασης

καθίσταται δυνατή χάρη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού, που επιτεύχθηκε κατά την Πρώτη Παρουσία Του. Ο Προφήτης Ωσηέ αναφέρεται σε αυτό, όταν, μιλώντας ως φερέφωνο του Κυρίου, λέει: «Εκ χειρός άδου θέλω ελευθερώσει αυτούς, εκ θανάτου θέλω σώσει αυτούς. Που είναι, θάνατε, ο όλεθρός σου; που, άδη, η φθορά σου;» —Ωσηέ 13:14

Προσέξτε πώς ο προφήτης του Θεού, στο κείμενο που μόλις παρατέθηκε, συνδέει το αντίλυπτον με την καταστροφή του θανάτου. Η Καινή Διαθήκη εξηγεί τη φιλοσοφία αυτού δείχνοντας ότι ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, στάλθηκε στον κόσμο από τον Ουράνιο Πατέρα για να είναι αυτό το αντίλυτρον. Έρθε για να πεθάνει, «ο δίκαιος υπέρ των αδίκων,». (Α΄ Πέτρου 3:18) Ο Παύλος εξηγεί ότι όλα αυτά έγιναν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού σε σχέση με τον σκοπό του για να σώσει την ανθρωπότητα από τον θάνατο. Ο απόστολος λέει: «Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός, όστις έδωκεν εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς,» —Α΄ Τιμ. 2:5,6

Τα οφέλη του λυτρωτικού έργου του Χριστού είναι διαθέσιμα στο άτομο μόνο υπό τους όρους για τη γνώση και τη πίστη, επομένως ο απόστολος μας διαβεβαιώνει ότι αυτή η γνώση θα «μαρτυρηθεί» σε όλους «στον εύθετο καιρό». Ο εύλογος χρόνος για να βεβαιωθεί ο κόσμος για τη γνώση της λύτρωσης του Χριστού θα είναι η περίοδος της Μεσσιανικής βασιλείας, η οποία ακολουθεί τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Πέτρος μας λέει ότι τα γεγονότα σχετικά με τους «καιρούς της αποκατάστασης» έχουν μαρτυρηθεί από το στόμα όλων των αγίων προφητών του Θεού από

την αρχή του κόσμου. Μια εξέταση των γραφών της Παλαιάς Διαθήκης αποκαλύπτει ότι αυτό είναι αλήθεια. Ο Ησαΐας ήταν ένας από αυτούς τους αγίους προφήτες. Στο 35ο κεφάλαιο της προφητείας του, μας λέει ότι τα τυφλά μάτια θα ανοιχτούν, τα κωφά αυτιά θα ξεβουλώσουν, η άλαλη γλώσσα θα ψάλλει και ο κουτσός θα πηδήξει σαν ελάφι.

Ο Ησαΐας μας λέει επίσης ότι θα ανοιχτεί μια «λεωφόρος» για τον λαό, μια οδός που θα οδηγήσει στην αγιότητα ή την τελειότητα. Λέει ότι όλα θα είναι πολύ απλά σε αυτή την λεωφόρο - τόσο απλά που ο συνηθισμένος οδοιπόρος, αν και αγράμματος, δεν θα σφάλει. Αυτό συμφωνεί με άλλες προφητικές δηλώσεις σχετικά με εκείνη την εποχή, οι οποίες μας πληροφορούν ότι τότε η γνώση του Κυρίου θα γεμίσει τη γη όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα. —Ησ. 35:5-10· 11:9· Αββ. 2:14

Ο προφήτης μας διαβεβαιώνει ότι δεν θα υπάρχει λιοντάρι σε αυτόν τον δρόμο. (Ησ. 35:9) Ο Πέτρος μας λέει για την παρούσα εποχή ότι «ο διάβολος, σαν βρυχώμενο λιοντάρι, περιφέρεται, ζητώντας ποιον να καταπιεί». (Α' Πέτρ. 5:8) Σύμφωνα με τον Απόστολο Ιωάννη, ο Σατανάς πρόκειται να δεθεί στην αρχή της περιόδου αποκατάστασης. (Αποκ. 20:1,2) Έτσι, ο προφήτης είχε απόλυτο δίκιο όταν είπε ότι κανένα λιοντάρι δεν θα ανέβει στον δρόμο που οδηγεί πίσω στη ζωή και τον παράδεισο.

Ο Ησαΐας συνεχίζει την περιγραφή του για την οδό της αγιότητας λέγοντας ότι «κανένα αρπακτικό θηρίο δεν θα ανέβει σε αυτήν». Η Βίβλος μας λέει για πολλά διαφορετικά θηρία που ταλαιπώρησαν και βασάνισαν τον λαό ανά τους αιώνες. Μερικά από αυτά τα θηρία αναφέρονται από τον Δανιήλ και τον Αποκαλυπτή. Συμβολίζουν θηριώδεις κυβερνήσεις του ενός ή του

άλλου είδους που εκμεταλλεύτηκαν και καταπίεσαν τον λαό. Ωστόσο, πριν από την εγκαθίδρυση της Μεσσιανικής βασιλείας, όλα αυτά τα «θηρία» πρέπει να καταστραφούν. Έτσι, θα είναι αλήθεια ότι «κανένα αρπακτικό θηρίο δεν θα ανέβει σε αυτήν». —Ησ. 35:9

Τέλος, ο προφήτης μας λέει ότι μέσω αυτής της οδού «οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουν απολαύσει· η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουν φύγει». (εδάφ. 10) Πράγματι, αυτός ήταν ο σκοπός του Θεού όταν λύτρωσε την ανθρώπινη φυλή· δηλαδή, να μπορέσουν να επιστρέψουν από τον θάνατο και να εισέλθουν ξανά στη χαρά της ζωής. Είναι μια χαρά που θα ξεπεράσει κατά πολύ αυτήν της προηγούμενης εμπειρίας τους, επειδή θα γνωρίσουν τον Θεό. Αν υπακούσουν στους δίκαιους νόμους της βασιλείας, θα συνεχίσουν να ζουν, θα παραμείνουν στην εύνοιά του και θα λάβουν τις ευλογίες του που «πλουτίζουν». —Παροιμίες 10:22

Όταν εξετάζεται από την οπτική γωνία αυτών των προφητειών, η αποκατάσταση θεωρείται ότι περιλαμβάνει και την ανάσταση. Υπάρχουν μελετητές της Βίβλου που είναι πρόθυμοι να παραδεχτούν ότι η δεύτερη έλευση του Χριστού μπορεί να οδηγήσει σε κάποια μερική ανάκαμψη της τότε ζωντανής γενιάς. Ωστόσο, κάνοντας αυτό, περιορίζουν σοβαρά το εύρος της αποκατάστασης, αγνοώντας ότι αν όλες οι οικογένειες της γης πρόκειται να ευλογηθούν και αν πρόκειται να υπάρξουν «καιροί αποκατάστασης πάντων», αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δοθεί σε όσους έχουν πεθάνει, καθώς και στους ζωντανούς, η ευκαιρία να ευλογηθούν. (Γέν. 12:3· 28:14) Έτσι, όταν εξετάζεται από την άποψη της προφητείας, η αποκατάσταση θεωρείται ότι

περιλαμβάνει και την ανάσταση.

Ο Ιώβ, ένας άλλος από τους αγίους προφήτες του Θεού, εξέφρασε την ελπίδα της ανάστασης, λέγοντας: «Εάν αποθάνη ο άνθρωπος, θέλει αναζήσει; πάσας τας ημέρας της εκστρατείας μου θέλω περιμένει, εωσού έλθῃ ἡ ἀπαλλαγὴ μου. Θέλεις καλέσει, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ ἀποκριθῇ· θέλεις ἐπιβλέψει εἰς τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου.» (Ιώβ 14:14,15) Έτσι, ο Ιώβ εξέφρασε την πεποίθηση ότι θα άκουγε τη φωνή του Κυρίου να τον καλεί έξω από τον τάφο. Ο Ιησούς συμφωνεί με αυτό και το κάνει πιο περιεκτικό λέγοντας: «Έρχεται ώρα, καθ' ἣν πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν ἐξέλθει.» —Ιωάννης 5:28,29

ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙ ΣΟΔΟΜΙΤΕΣ

Ο Ιεζεκιήλ ήταν επίσης ένας από τους αγίους προφήτες του Θεού, και δίνει έμφαση στο γεγονός ότι ακόμη και ασεβείς άνθρωποι όπως οι Σοδομίτες θα αναστηθούν από τον τάφο κατά τους καιρούς της αποκατάστασης. Επιπλήττοντας τους Ισραηλίτες για την απιστία τους, αλλά ταυτόχρονα υπενθυμίζοντάς τους την ελπίδα τους για ανάσταση, ο Ιεζεκιήλ λέει: «Όταν ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, καὶ ἡ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, τότε θέλεις ἐπιστρέψει σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου εἰς τὴν προτέραν σὰς κατάστασιν.» —Ιεζ. 16:55

Φυσικά, αυτό δεν υπονοεί καθολική σωτηρία για τους ασεβείς, ανεξάρτητα από την υπακοή προς τους θεϊκούς νόμους, αλλά σημαίνει μια ευκαιρία για σωτηρία για όλους. Ο Ιησούς είπε σχετικά με τους Σοδομίτες ότι θα ήταν πιο υποφερτό γι' αυτούς την Ημέρα της Κρίσης από ό,τι θα ήταν για τους ανθρώπους ορισμένων εβραϊκών πόλεων. (Ματθ. 10:15· 11:24) Η ευκαιρία για αιώνια ζωή

υπό την προϋπόθεση της υπακοής θα προσφερθεί σε όλους κατά τους καιρούς της αποκατάστασης. Πώς θα είναι πιο ευνοϊκό για τους Σοδομίτες από ό,τι για πολλούς άλλους, όπως εκείνους που ζούσαν σε ορισμένες εβραϊκές πόλεις;

Επειδή το εβραϊκό έθνος είχε ευλογηθεί σε μεγάλο βαθμό από τον Κύριο, η αμαρτία τους ήταν ενάντια σε μεγαλύτερη γνώση από αυτή των Σοδομιτών. Ως εκ τούτου, θα απαιτηθεί μεγαλύτερος βαθμός ταπεινότητας από την πλευρά τους για να επανέλθουν σε αρμονία με τους νόμους του Κυρίου. Ο Ιησούς είπε ότι αν τα θαύματα που είχαν γίνει στην Καπερναούμ είχαν γίνει στα Σόδομα, οι Σοδομίτες θα είχαν μετανοήσει. (Ματθ. 11:21-23) Πολλά μεγάλα έργα θα γίνουν στα Σόδομα. Θα ξυπνήσουν από τον ύπνο του θανάτου και θα τους δοθεί η ευκαιρία, υπό τις πιο ευνοϊκές συνθήκες, να μετανοήσουν και να ζήσουν, και, αναμφίβολα, οι περισσότεροι από αυτούς θα μετανοήσουν και θα ανέβουν με χαρά στον «δρόμο» προς την αιώνια ζωή.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΑΝΑΣΤΗΘΟΥΝ

Ο Ιερεμίας, ένας άλλος άγιος προφήτης του Κυρίου, μίλησε επίσης για αποκατάσταση. Στο 31ο κεφάλαιο της προφητείας του βρίσκουμε μια υπόσχεση σχετικά με την ανάσταση των παιδιών. Αυτή η συγκεκριμένη υπόσχεση αφορά συγκεκριμένα τα παιδιά που σφαγιάστηκαν από τον Ηρώδη κατά τη στιγμή της γέννησης του Ιησού. Δείχνει, ωστόσο, ότι σκοπός του Θεού είναι να αποκαταστήσει στη ζωή όλους όσους έχουν πεθάνει ως παιδιά. Πόσο σπουδαίο θα είναι για τις μητέρες να τους επιστραφούν τα παιδιά τους και να έχουν το προνόμιο να τα αναθρέψουν σαν να μην είχαν πεθάνει. Ο Ιερεμίας λέει: «Ούτω λέγει Κύριος· Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός· η Ραχήλ, κλαίουσα τα

τέκνα αυτής, δεν ήθελε να παρηγορηθή διά τα τέκνα αυτής, διότι δεν υπάρχουν. Ούτω λέγει Κύριος· Παύσον την φωνήν σου από κλαυθμού και τους οφθαλμούς σου από δακρύων· διότι το έργον σου θέλει ανταμειφθή, λέγει Κύριος· και θέλουσιν επιστρέψει εκ της γης του εχθρού. Και είναι ελπίς εις τα έσχατά σου, λέγει Κύριος, και τα τέκνα σου θέλουσιν επιστρέψει εις τα όρια αυτών.» — Ιερ. 31:15-17

Ο Προφήτης Δανιήλ προείπε επίσης τους επερχόμενους καιρούς αποκατάστασης, υποδεικνύοντας ότι ακολουθεί τον μεγάλο καιρό της θλίψης με τον οποίο τελειώνει τώρα η παρούσα εποχή. Απαγγέλλοντας την καταδίκη του θανάτου στους πρώτους μας γονείς, ο Θεός είπε: «Χώμα είσαι, και στο χώμα θα επιστρέψεις». (Γέν. 3:19) Ο Δανιήλ λέει ότι «όσοι κοιμούνται στο χώμα της γης θα ξυπνήσουν». (Δαν. 12:2) Αυτό, στην πραγματικότητα, σημαίνει την ακύρωση της Αδαμιαίας καταδίκης σε θάνατο και την αποκατάσταση, όσων βρίσκονται στον ύπνο του θανάτου, ξανά στη ζωή. Τι όμορφος τρόπος απεικόνισης του ευλογημένου έργου της αποκατάστασης!

Ένας άλλος από τους αγίους προφήτες του Θεού ήταν ο Αμώς, και μιλώντας εκ μέρους του Θεού, λέει: «Εν τη ημέρα εκείνη θέλω αναστήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και θέλω φράξει τας χαλάστρας αυτής, και θέλω ανεγείρει τα ερείπια αυτής, και θέλω ανοικοδομήσει αυτήν ως εν ταις αρχαίαις ημέραις.» (Αμώς 9:11) Η σκηνή του Δαβίδ ήταν μια προσωρινή κατασκευή που χτίστηκε για να στεγάσει την Κιβωτό της Διαθήκης την εποχή που επιστράφηκε στον Ισραήλ από τα χέρια των εχθρών του. Η Κιβωτός της Διαθήκης ήταν ένα όμορφο σύμβολο της παρουσίας και της εύνοιας του Θεού. (Εξοδος 30:6· Αριθμοί 17:4) Αποσπάστηκε από τους Ισραηλίτες για ένα διάστημα, και όταν τους

επιστράφηκε, σήμαινε ότι η εύνοια του Θεού ήταν ξανά πάνω σε αυτό το έθνος, και αυτό σηματοδότησε μια εποχή μεγάλης χαράς. —Α΄ Σαμ. 4-7· Β΄ Σαμ. 6:1-18: 7:1

Η αποκατάσταση της σκηνής του Δαβίδ, επομένως, είναι ένα σύμβολο που υποδεικνύει ότι η εύνοια του Θεού θα αποκατασταθεί στον Ισραήλ, αφού είχε αποσυρθεί από αυτόν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό ακριβώς θα συμβεί εκ μέρους του Ισραήλ και ολόκληρου του κόσμου κατά τους «καιρούς της αποκατάστασης». Αυτή η προφητεία παρατίθεται στο 15ο κεφάλαιο των Πράξεων, με την εκπλήρωσή της να φαίνεται ότι θα γίνει μετά την επιστροφή του Χριστού, και ότι τα έθνη καθώς και οι Ιουδαίοι θα ευλογηθούν τότε.

Παραθέτουμε: «13 Και αφού αυτοί εσιώπησαν, απεκρίθη ο Ιάκωβος, λέγων· Ἄνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. 14 Ο Συμεών εφανέρωσε τίνι τρόπω κατ' αρχάς ο Θεός επεσκέφθη τα έθνη ώστε να λάβη εξ αυτών λαόν διά το όνομα αυτού. 15 Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον· 16 Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και τα κατηδαφισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, 17 διά να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα.» —Πράξεις 15:13-17

Εδώ μας φαίνεται ότι ο σκοπός του Θεού από τον θάνατο και την ανάσταση του Ιησού δεν ήταν να μεταστρέψει τον κόσμο, αλλά απλώς να επιλέξει από την ανθρωπότητα μια μικρή ομάδα -«έναν λαό για το όνομά του»—για να συνδεθεί με τον Διδάσκαλο στο μελλοντικό έργο της βασιλείας. Εδώ και πάλι ο ένδοξος στόχος του σκοπού της αγάπης του Θεού παρουσιάζεται επειδή μας λένε ότι αφού αυτός ο λαός για το όνομά του αφαιρεθεί

από τα έθνη, τότε η εύνοια του Θεού θα επιστρέψει στους Ιουδαίους. Τότε, επίσης, «όλα τα έθνη» θα έχουν την ευκαιρία να «επιζητήσουν τον Κύριο».

ΟΙ ΣΩΤΗΡΕΣ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΩΝ

Ο Αβδιού ήταν επίσης ένας από τους αγίους προφήτες του Κυρίου, και στο τελευταίο εδάφιο της προφητείας του, λέει: «και θέλουσιν αναβή σωτήρες εις το όρος Σιών, διά να κρίνωσι το όρος του Ησαύ· και του Κυρίου θέλει είσθαι η βασιλεία.» Συνήθως σκεφτόμαστε μόνο έναν Σωτήρα, και πράγματι, ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας του κόσμου. Εκτός από το χυμένο αίμα του Ιησού δεν θα μπορούσε να υπάρξει σωτηρία για κανέναν. Παρ' όλα αυτά, οι ακόλουθοί του στα βήματά του καλούνται να συμμετάσχουν μαζί του στο έργο της σωτηρίας για τον κόσμο. Υποφέρουν και πεθαίνουν μαζί του για να μπορέσουν να ζήσουν και να βασιλεύσουν μαζί του στη βασιλεία του, και η βασιλεία του έχει σκοπό να σώσει τον κόσμο από τον θάνατο. —Ρωμ. 8:16,17· Β' Τιμ. 2:11,12· Αποκ. 20:6

Στην Αποκάλυψη 14:1 αποκαλύπτεται η ταυτότητα αυτών των Σωτήρων στο όρος Σιών. Ο Ιωάννης λέει: «Και είδον, και ιδού Αρνίον ιστάμενον επί το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, έχουσαι το όνομα του Πατρός αυτού γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών.» Τώρα μπορούμε να δούμε τι εννοούσε ο Ιάκωβος με έναν λαό που συγκεντρώθηκε από τα έθνη—έναν λαό για το όνομα του Θεού. Αρχικά, αυτή η ένδοξη ευκαιρία περιοριζόταν με τους Ιουδαίους. Αν και ως έθνος την απέρριψαν, υπήρχαν μεμονωμένοι Ιουδαίοι που κατάλαβαν και αγκάλιασαν την ευκαιρία, αλλά όχι ο απαιτούμενος αριθμός. Ως αποτέλεσμα, ο Κύριος στράφηκε στους Εθνικούς για να αποτελέσουν τον πλήρη καθορισμένο αριθμό των

«Σωτήρων» που θα βρίσκονταν στο συμβολικό όρος Σιών με τον Ιησού. Όλοι πρέπει να φέρουν το όνομα του Πατέρα, αφού όλοι λαμβάνονται στη θεϊκή οικογένεια και έτσι γίνονται ο οίκος του Θεού στη νέα βασιλεία.

Οι ακόλουθοι του Ιησού που απεικονίζονται ως Σωτήρες μαζί του στο όρος Σιών κατά την περίοδο της βασιλείας είναι τέτοιοι όχι επειδή έδωσαν τους εαυτούς τους ως αντίλυτρον. Μάλιστα, δεν είναι απαραίτητο να το κάνουν. Ωστόσο, λόγω της πιστότητάς τους στην ακολουθώντας τον Ιησού στον θυσιαστικό θάνατο, τους δίνεται μερίδιο μαζί του, στην κατανομή των ευλογιών -που τους υποσχέθηκε ο Θεός— ως αποτέλεσμα του έργου της λύτρωσής του. Όταν, όπως δείχνει ο προφήτης, οι Σωτήρες σταθούν στο όρος Σιών, θα είναι η εποχή που «η βασιλεία θα είναι του Κυρίου». Αυτή θα είναι η εποχή της αποκατάστασης.

ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ο Μιχαίας, ένας ακόμη από τους αγίους προφήτες, έγραψε στο κεφάλαιο 4, εδάφια 1-4, ως εξής: «1 Και εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών, και λαοί θέλουσι συρρέει εις αυτό. 2 Και έθνη πολλά θέλουσιν υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσιν εν ταις τρίβοις αυτού· διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. 3 Και θέλει κρίνει αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγξει έθνη ισχυρά, έως εις μακράν· και θέλουσι σφυρηλατήσιν τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. 4 Και θέλουσι κάθησθαι έκαστος υπό την

ἀμπελον αυτού και υπό την συκὴν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών· διότι το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων ελάλησε.»

Αναφερόμενοι στο Δανιήλ 2:35-44, θα δούμε ότι το «όρος του Κυρίου» αναφέρεται στη βασιλεία του Θεού. Προσέξτε πόσο πρακτικές είναι οι ευλογίες αποκατάστασης που θα διανεμηθούν στον κόσμο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου βασιλείας. Η εικόνα στο βιβλίο του Μιχαία ξεκινά με τις «έσχατες ημέρες», την περίοδο ακριβώς πριν από την εγκαθίδρυση της βασιλείας, κατά την οποία η παλιά σατανική τάξη πραγμάτων θα παραμεριστεί από μια μεγάλη περίοδο θλίψης. Οι λαοί, μέσα στη δυστυχία τους, θα στραφεί στον Κύριο για βοήθεια και οδηγίες σχετικά με το τι να κάνει—πώς να απεγκλωβιστεί από την καταστροφή που έχει επισπευσθεί από τον εγωισμό και την ανοησία της ανθρωπότητας.

Στη συνέχεια, αναγνωρίζοντας τη νέα βασιλεία, θα διδαχθούν τους τρόπους του Κυρίου, οι οποίοι θα είναι τρόποι ειρήνης αντί για τους τρόπους πολέμου. Η οικονομική ασφάλεια θα είναι επίσης ένα από τα χαρακτηριστικά εκείνης της νέας ημέρας της Μεσσιανικής βασιλείας. Κάθε άνθρωπος θα «κατοικεί κάτω από τον αμπελώνα του και κάτω από τη συκιά του». Φυσικά, δεν πρέπει να το κατανοήσουμε αυτό πολύ κυριολεκτικά καθώς είναι απλώς μια εικόνα ασφάλειας και ευτυχίας για την οποία κανείς δεν θα φοβάται. Η σκέψη είναι ότι στους καιρούς της αποκατάστασης, όλα θα προμηθεύονται επαρκώς. Η προμήθεια θα είναι μόνιμη, διαρκούσα όσο το άτομο συνεχίζει να υπακούει στους νόμους του Θεού.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ο Αββακούμ ήταν ένας άγιος προφήτης του Κυρίου και μιλάει για εκείνη την ημέρα της αποκατάστασης, λέγοντας ότι «η γη θα γεμίσει από τη

γνώση της δόξας του Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα». (Αββακ. 2:14) Ο Σοφονίας, ένας άλλος προφήτης του Θεού, μιλάει επίσης για τη θεόδοτη φώτιση που θα έρθει στον λαό εκείνη την εποχή. «Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθάραν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.» —Σοφ. 3:9

Η τυφλωτική επιρροή του Σατανά θα διαλυθεί από το φως της γνώσης της δόξας του Θεού. Η καθαρή γλώσσα -η διδασκαλία— που στη συνέχεια θα αποκατασταθεί στον λαό, θα έχει ως αποτέλεσμα, όπως λέει ο προφήτης, να επικαλεστεί όλη η ανθρωπότητα το όνομα του Κυρίου για να τον υπηρετήσει υπό ένα ζυγόν— δηλαδή, ώμο με ώμο. Έτσι θα αποκατασταθεί η αληθινή γνώση του Θεού κατά τη διάρκεια εκείνων των καιρών της αποκατάστασης.

Ο Προφήτης Ζαχαρίας, ο οποίος επίσης μίλησε εκ μέρους του Θεού σχετικά με εκείνη την χαρούμενη ημέρα της αποκατάστασης, μπαίνει σε λεπτομέρειες εξηγώντας πώς οι διαφωτιστικές επιρροές της περιόδου της βασιλείας θα επηρεάσουν τον λαό. Λέει: «Και εν εκείνη τη ημέρα το φως δεν θέλει είσθαι λαμπρόν ουδέ συνεσκοτασμένον· αλλά θέλει είσθαι μία ημέρα, ήτις είναι γνωστή εις τον Κύριον, ούτε ημέρα ούτε νύξ· και προς την εσπέραν θέλει είσθαι φως.» (Ζαχ. 14:6,7) Η σκέψη εδώ είναι αυτή της σταδιακής φώτισης. Είναι εύκολο να δούμε πώς θα επιτευχθεί αυτό. Η Μεσσιανική βασιλεία θα εδραιωθεί πρώτα απ' όλα με τις ζωντανές γενιές. Όταν συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος του πλανήτη Γη και τις μυριάδες ανθρώπων που ζουν πάνω σε αυτόν, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί θα περάσει κάποιος χρόνος πριν όλοι γνωρίσουν τη νέα βασιλεία. Θα χρειαστεί επίσης χρόνος για να απαλλαγούν οι άνθρωποι από τις δεισιδαιμονικές τους ιδέες σχετικά με τον Θεό,

ώστε να μπορέσουν να τον γνωρίσουν σωστά.

Τότε θα υπάρχουν όλα τα δισεκατομμύρια που έχουν πεθάνει, οι οποίοι, όταν αναστηθούν από τους νεκρούς, θα χρειαστεί να διδαχθούν την αληθινή γνώση του Θεού. Δεν μάθανε τίποτα ενώ βρίσκονταν στον τάφο. (Εκκλησ. 9:10) Επομένως, καθώς θα ανασύρονται από τον τάφο, θα χρειαστεί να μάθουν για τον αληθινό Θεό προκειμένου να έχουν την ευκαιρία να υπακούσουν στους νόμους του. Το έργο της διαφώτισης του λαού θα συνεχιστεί σε όλη τη χιλιόχρονη «ημέρα» της βασιλείας.

Αυτή η περίοδος αναφέρεται ως εν μέρει φωτεινή και εν μέρει σκοτεινή. Δηλαδή, θα είναι μια εποχή κατά την οποία οι άνθρωποι θα απομακρύνουν σταδιακά την τύφλωση και τις δεισιδαιμονίες τους. Μέχρι να ολοκληρωθεί το έργο, θα υπάρχει ακόμα κάποιο συμβολικό σκοτάδι στον κόσμο, αλλά το βράδυ, ή στο τέλος εκείνης της ένδοξης ημέρας, θα είναι πλήρως φωτεινό. Μέχρι τότε, η διαφωτιστική και θεραπευτική επιρροή του «Ήλιου της δικαιοσύνης», όπως προφητεύτηκε από τον Προφήτη Μαλαχία, θα έχει διασκορπίσει όλη την «ομίχλη» του σκότους, και η γνώση της δόξας του Θεού θα γεμίσει τότε τη γη. —Μαλαχίας 4:2

ΑΠΤΕΣ ΟΙ ΕΥΛΟΓΙΕΣ

Το αποτέλεσμα της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού θα είναι ένδοξο. Οι ευλογίες που θα διανεμηθούν μέσω της διοίκησης της βασιλείας του θα είναι πολύ πρακτικές. Με βάση τη μαρτυρία όλων των αγίων προφητών του Θεού που είχαν προείπει τους καιρούς της αποκατάστασης, αυτές οι ευλογίες θα είναι: φώτιση σχετικά με τον αληθινό Θεό και το σχέδιό Του· τέλος σε όλες τις αμέτρητες δεισιδαιμονικές πεποιθήσεις που μαστίζουν έναν σαστισμένο κόσμο από την εποχή της

Εδέμ· ελευθερία από ασθένειες κάθε είδους· απελευθέρωση από τον Αδαμικό θάνατο· τέλος στους πολέμους· και οικονομική ασφάλεια για όλους.

Όλα αυτά τα πολύ πρακτικά και ικανοποιητικά καλά πράγματα της Μεσσιανικής βασιλείας δεν θα παραχωρηθούν άνευ όρων. Ο Απόστολος Πέτρος είναι πολύ προσεκτικός στο να μας υπενθυμίζει, όταν μας λέει για τους καιρούς της αποκατάστασης, «και πάσα ψυχή, ήτις δεν ακούση του προφήτου εκείνου» και συνεχίσει να αμαρτάνει εκούσια αφού αποκτήσει γνώση για τη δικαιοσύνη, θα εκκοπεί από του λαού. —Πράξεις 3:23

Ο Θεός έδωσε στον Αδάμ και την Εύα την κυριαρχία πάνω στη γη και στα πράγματα της γης. Οι υπάκουοι εκείνης της μελλοντικής ημέρας, η οποία πιστεύουμε ότι θα περιλαμβάνει τη συντριπτική πλειοψηφία της ανθρωπότητας, θα έχουν την αρχική κυριαρχία αποκατεστημένη σε αυτούς. Έτσι, για άλλη μια φορά, έχουμε τη σκέψη περί αποκαταστάσεως, της αποκατάστασης του παραδείσου, σε παγκόσμιο επίπεδο σε έκταση και αποτέλεσμα. Τι ένδοξη ελπίδα είναι αυτή για τον φτωχό, άρρωστο από την αμαρτία και ετοιμοθάνατο κόσμο. Είναι πρακτικά αδύνατο για εμάς τώρα να οραματιστούμε τις αλλαγές που θα συμβούν στη γη ως αποτέλεσμα της έναρξης του θείου προγράμματος αποκατάστασης.

Σκεφτείτε τις αλλαγές που θα επιφέρει η καταστροφή της ασθένειας και του θανάτου. Σκεφτείτε άλλες αλλαγές που οφείλονται στο γεγονός ότι δεν θα υπάρχει πια πόλεμος. Οραματιστείτε τα αποτελέσματα που θα προκύψουν όταν οι άνθρωποι μάθουν να γνωρίζουν και να αγαπούν και να υπηρετούν ειλικρινά τον αληθινό Θεό. Σκεφτείτε τι θα σημαίνει όταν η αγάπη αντικαταστήσει τον εγωισμό ως η κινητήρια αρχή πίσω από κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα.

Σκεφτείτε, επίσης, την αλλαγή της άποψης όταν οι άνθρωποι δεν θα χρειάζεται να σκέφτονται και να σχεδιάζουν για τον θάνατο. Οραματίζεται μια αιωνιότητα χαράς να απλώνεται μπροστά τους αντί για μια σύντομη, ταραχώδη ύπαρξη που αποτελείται, στην καλύτερη περίπτωση, μόνο από ένα μικρό μέρος ευτυχίας, και τα υπόλοιπα, από απογοήτευση και λύπη. Για να το θέσω με τα λόγια ενός από τους εμπνευσμένους και άγιους προφήτες του Θεού, σκεφτείτε την εποχή που «θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον.» —Αποκ. 21:4

Ενώ αυτό μπορεί να μας φαίνεται αδύνατο, ίσως επειδή δεν έχουμε ξαναδεί κάτι παρόμοιο, τίποτα τέτοιο δεν είναι αδύνατο για τον Θεό. Η ίδια η ζωή μας φαίνεται αδύνατη. Δηλαδή, δεν καταλαβαίνουμε πλήρως τι είναι η ζωή. Ποιος είναι αρκετά σοφός για να μας πει τη φιλοσοφία ενός καρδιακού παλμού; Κι όμως, ο Θεός, ο Δημιουργός, δημιούργησε την καρδιά και τον καρδιακό παλμό, και ο ίδιος Θεός είναι άφθονα ικανός να αποκαταστήσει στα δισεκατομμύρια των ανθρώπων τον καρδιακό παλμό που κάποτε πάλλονταν ασταμάτητα με μια δόση ζωής, αλλά υπέκυψε τελικά στη φθορά του θανάτου, επειδή η δικαιοσύνη του Θεού είχε ορίσει ότι κανένα ατελές ανθρώπινο πλάσμα δεν μπορούσε να συνεχίσει να ζει.

Αυτή η ένδοξη «αποκατάσταση πάντων» πρόκειται να επιτευχθεί από τη Μεσσιανική βασιλεία, η οποία σύντομα θα εγκαθιδρυθεί. Ας συνεχίσουμε να προσευχόμαστε για εκείνη την ημέρα, όπως μας δίδαξε ο Ιησούς: «Ελθέτω η βασιλεία σου· γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανῷ, και επί της γης». —Ματθ. 6:10 ■